

W odniesieniu do art. 4 ust. 3 rozporządzenia nr 1972/2003 skarżąca podnosi zarzut braku kompetencji Komisji i naruszenia art. 41 akapit pierwszy wyżej wymienionego Aktu przystąpienia, naruszenia zasady proporcjonalności oraz naruszenia zasady niedyskryminacji ze względu na przynależność państwową – w zakresie, w jakim wysokość opłaty określonej w zaskarżonym przepisie przekracza różnicę między wspólnotową stawką celną a polską stawką celną w dniu 30 kwietnia 2004 r.

W odniesieniu do art. 4 ust. 5 ósme tiret rozporządzenia nr 1972/2003 skarżąca podnosi zarzut braku kompetencji Komisji i naruszenia art. 41 akapit pierwszy wyżej wymienionego Aktu przystąpienia oraz naruszenia zasady proporcjonalności – w zakresie, w jakim zaskarżony przepis obejmuje produkty, dla których polska stawka celna przywozowa w dniu 30 kwietnia 2004 r. była wyższa lub równa stawce wspólnotowej, a także produkty, dla których na dzień 1 maja 2004 r. nie stwierdzono istnienia w skali kraju nadmiernych zapasów.

W odniesieniu do wszystkich zaskarżonych przepisów rozporządzenia 1972/2003 skarżąca podnosi zarzut nadużycia władzy przez Komisję, poprzez przyjęcie środków, których rzeczywistym celem nie jest ułatwienie objęcia Polski regułami wspólnej polityki rolnej, lecz ochrona rynku Wspólnoty 15 państw przed konkurencją ze strony polskich producentów rolnych.

(¹) Dz.U. z 2003 r., L 236, str. 33.

Skarga wniesiona dnia 28 czerwca 2004 r. przez Rzeczpospolitą Polską przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-258/04)

(2004/C 251/39)

(Język postępowania: polski)

Dnia 28 czerwca 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesiona przez Rzeczpospolitą Polską, reprezentowaną przez Jarosława Pietrasa, działającego w charakterze pełnomocnika.

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności artykułu 5, artykułu 6 ust. 1, 2 i 3, artykułu 7 ust. 1 oraz artykułu 8 ust. 2 lit. a rozporządzenia (WE) Komisji nr 60/2004 z dnia 14 stycznia 2004 r. ustanawiającego środki przejściowe w sektorze cukru w następstwie przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji (Dz.U. L 9, str. 8),

- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W odniesieniu do art. 5 rozporządzenia nr 60/2004 skarżąca podnosi następujące zarzuty:

- naruszenia zasady swobodnego przepływu towarów, poprzez wprowadzenie opłat celnych w wysokości stawki celnej erga omnes, przekraczających wysokość stawek celnych obowiązujących w okresie poprzedzającym przystąpienie Polski do Unii Europejskiej,
- braku kompetencji Komisji oraz naruszenia art. 22, art. 41 akapit pierwszy i części 5 załącznika IV Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (¹), poprzez przyjęcie środków zmieniających określone w tym Akcie warunki objęcia Rzeczypospolitej Polskiej regułami unii celnej oraz poprzez objęcie zaskarżonym przepisem produktów nie objętych wspólną polityką rolną,
- naruszenia zasady niedyskryminacji ze względu na przynależność państwową, poprzez przyjęcie środków przewidujących odmienne traktowanie podmiotów pochodzących z Polski w stosunku do podmiotów pochodzących ze Wspólnoty 15 państw znajdujących się w podobnej sytuacji,
- naruszenia istotnego wymogu proceduralnego, poprzez niedostateczne uzasadnienie przyjętych środków,
- naruszenia zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, poprzez wprowadzenie niezgodnego z warunkami określonymi w wyżej wymienionym Akcie przystąpienia sposobu postępowania z produktami, które w dniu 1 maja 2004 r. były czasowo składowane, objęte procedurami celnymi lub znajdowały się w tranzycie w rozszerzonej Wspólnotie, a w szczególności poprzez wprowadzenie opłat celnych przekraczających wysokość stawek celnych obowiązujących w okresie poprzedzającym przystąpienie Polski do Unii Europejskiej.

W odniesieniu do art. 6 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 60/2004 skarżąca podnosi zarzut braku kompetencji Komisji oraz naruszenia art. 22, art. 41 akapit pierwszy i części 4 załącznika IV wyżej wymienionego Aktu przystąpienia w związku z rozporządzeniem (WE) Rady nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru (²) – w zakresie, w jakim zaskarżone przepisy przewidują uwzględnienie produktów przetworzonych z zawartością cukru (ekwiwalentu cukru) przy ustalaniu przez Komisję istnienia nadmiernych zapasów cukru i izoglukozy oraz wprowadzają zakaz eliminacji nadmiernych zapasów cukru i izoglukozy poprzez eksport produktów przetworzonych z zawartością cukru (ekwiwalentu cukru).

W odniesieniu do art. 6 ust. 3, art. 7 ust. 1 i art. 8 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 60/2004 skarżąca podnosi zarzut naruszenia zasady solidarności i dobrej wiary w stosunkach pomiędzy Państwami Członkowskimi a instytucjami Wspólnoty (art. 10 WE), poprzez nałożenie na Polskę, w drodze zaskarżonych przepisów, obowiązków, których wykonanie jest w praktyce niemożliwe oraz odmowę współdziałania w celu przezwyciężenia powstałych trudności.

W odniesieniu do wszystkich zaskarżonych przepisów rozporządzenia 60/2004 skarżąca podnosi zarzut nadużycia władzy przez Komisję, poprzez przyjęcie środków, których rzeczywistym celem nie jest ułatwienie objęcia Polski regułami wspólnej polityki rolnej, lecz ochrona rynku Wspólnoty 15 państw przed konkurencją ze strony polskich producentów rolnych.

(¹) Dz.U. z 2003 r., L 236, str. 33.

(²) Dz.U. L 178, str. 1, ze zmianami.

Skarga wniesiona dnia 25 czerwca 2004 r. przez spółkę BIC S.A. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego

(Sprawa T-262/04)

(2004/C 251/40)

(Język postępowania: francuski)

Dnia 25 czerwca 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga wniesiona przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego przez spółkę BIC S.A. z siedzibą w Clichy (Francja), reprezentowaną przez Michela-Paula Escande'a, adwokata.

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 6 kwietnia 2004 r. (sprawa R 468/2003-4), w części stwierdzającej, że należy odmówić rejestracji znaku towarowego objętego zgłoszeniem nr 1 738 392 z powodów przewidzianych w art. 7 rozporządzenia nr 40/94, ponieważ spółka BIC wykazała, że przesłanki stosowania tego artykułu zostały spełnione w tym przypadku;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Trójwymiarowy znak towarowy przedstawiony w kształcie zapalniczki.

Towary lub usługi: Towary klasy 34 (artykuły dla palaczy, zapalniczki) – zgłoszenie nr 1 738 392.

Decyzja zaskarżona do Izby Odwoławczej: Odmowa rejestracji przez eksperta.

Decyzja Izby Odwoławczej: Odrzucenie odwołania.

Podstawy odwołania:

Zdaniem skarżącej, wykazała ona, że kształt zapalniczki, co do której wnioskuje rejestrację w charakterze znaku towarowego, jest szeroko rozpoznawany przez konsumentów jako jej przynależny.

Zdaniem skarżącej, przedstawiła ona dowód, że kształt zapalniczki BIC uzyskał charakter odróżniający w rozumieniu art. 7 rozporządzenia (WE) nr 40/94.

Skarga wniesiona dnia 25 czerwca 2004 r. przez spółkę BIC S.A. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego

(Sprawa T-263/04)

(2004/C 251/41)

(Język postępowania: francuski)

Dnia 25 czerwca 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego wniesiona przez spółkę BIC S.A., z siedzibą w Clichy (Francja), reprezentowaną przez Michela-Paula Escande'a, adwokata.

Skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji czwartej izby odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 6 kwietnia 2004 r. (sprawa R 468/2003-4) (¹), odmawiającej rejestracji zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 1 738 566 na podstawie art. 7 rozporządzenia nr 40/94, chociaż spółka BIC wykazała, że przesłanki stosowania tego artykułu zostały w tym przypadku spełnione;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Zgłoszony wspólnotowy Trójwymiarowy znak towarowy w formie zapalniczki.

Towary lub usługi: Towary z klasy 34 (przybory dla palaczy, zapalniczki) – wniosek nr 1 738 566.